



วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal
ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2561 ISSN 0859-3949

แนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุ 1 เดือน ถึง 2 ปี

* เตชา ท่าดี, จุฑามาศ โชติบาง, เนตรทอง นามพรม, อุษณีย์ จินตะเวช, พิชรี วรกิจพูนผล

การพยาบาลแบบการจัดการรายกรณีกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชน

* อภิชาติ ใจใหม่, กฤตพัทธ์ สิกฝน

ประสบการณ์ของพยาบาลในการหย่าเครื่องช่วยหายใจของผู้ป่วยวิกฤต

* ขวัญฤทัย พันธุ์, ทักษิภา ชัยวรรัตน์

การออกกำลังกายเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในประเทศไทย: การสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ

* ชลลดา ดิยะวิสุทธิ, ศิริพรพิมล ชัยสา, อัศนี วันชัย, ชลธิมา ปันสกุล

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการรับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือด การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการจัดการตนเองของผู้ป่วยภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะแบบสั้นพรีเวทที่ได้รับยาต้านการแข็งตัวของเลือด

* พรรณี ไพศาลทักษิณ, อภิรดี คำเงิน, จันทรีจิรา ยานะชัย, ณัฐติมาภรณ์ เคนทงษ์

โปรแกรมการพัฒนาทักษะผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

* ชลียา วามะสุน, นุสรุา ประเสริฐศรี

การพัฒนาการดูแลแบบประคับประคองผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายแบบบูรณาการไร้รอยต่อ โรงพยาบาลศรีสะเกษ

* มัดหนา จิระกังวาน, ศิริรัตน์ จันทร์

ปัจจัยที่มีผลต่อการปลอดภัยการชักในผู้ป่วยโรคลมชักต้อยา

* จิณัชชา สมสิทธิ์, ชุศักดิ์ ลิ้มไพบ, อธิมา วัฒนวิจิตรกุล

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน

* อรรัญญา นามวงศ์, เอกพันธ์ คัมภีระ, คอย ละอองอ่อน, วิชรี ไชยจันดี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข็งแรงแรงในชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

* นันทิกา อนันต์ชัยพัทธนา, ดลฤดี เพชรขว้าง, สุทธิณี นพามิตร วงศ์แสน, เกศินี การสมพจน์

รูปแบบการจัดการสุขภาพของผู้สูงอายุเชิงพุทธบูรณาการ: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านต๋อม จังหวัดพะเยา

* สมศรี สัจจะสกุลรัตน์, เทพประวิณ จันทร์แรง, พระครูพิพิธ สุตาทร

ผลของโปรแกรมการจัดการด้านการยศาสตร์ต่อการแก้ไขอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อจากการทำงานของกลุ่มสตรีปักผ้าชาวไทยภูเขา อำเภอปง จังหวัดพะเยา

* ณัฐพล ทนุดี, น้ำเงิน จันทร์มณี, บุญลือ ฉิมบ้านไร่

การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

* ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาและการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

* พระจันทร์ทอง จันทโชติ, อุทัย ภิรมย์รัตน์

การรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

* ทักษิภา ชัยวรรัตน์, จรรยา แก้วใจบุญ, วรณิกา เวียงคำ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจำหน่ายเครื่องตีเมล็ดถั่วเหลืองให้เยาวชนของผู้ประกอบการร้านค้าโดยรอบสถานศึกษาในจังหวัดอุดรธานี

* พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย



วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2561 ISSN 0859-3949

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพนิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชัชรรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.กฤตพัทธ์ ฝึกฝน ดร.ปรีศนีย์ สมิทธิ์

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

อาจารย์วรัญญากร โนนใจ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอรารวรรณ

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ สิทธิสมบัติ

มหาวิทยาลัยเนชั่น

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สิงห์ตง

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รัตน์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.บรรจง ไชยรินคำ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.นุสรุา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร.สุชาดา อินทรกำแหง ณ ราชสีมา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี สวรรค์ประชารักษ์

นครสวรรค์

ดร. ดาราวรรณ รองเมือง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

สารบัญ

	หน้า
• แนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุ 1 เดือน ถึง 2 ปี	3
• การพยาบาลแบบการจัดการรายกรณีกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชน	17
• ประสบการณ์ของพยาบาลในการหยาเครื่องช่วยหายใจของผู้ป่วยวิกฤต	29
• การออกกำลังกายเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในประเทศไทย : การสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ	39
• ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการรับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือด การสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการจัดการตนเองของผู้ป่วยภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะแบบสั้นพรีเวที่ได้รับยาต้านการแข็งตัวของเลือด	49
• โปรแกรมการพัฒนาทักษะผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย	60
• การพัฒนาการดูแลแบบประคับประคองผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายแบบบูรณาการไร้รอยต่อ โรงพยาบาลศรีสะเกษ	70
• ปัจจัยที่มีผลต่อการปลอดภัยการชักในผู้ป่วยโรคลมชักตี้อยา	84
• ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน	94
• ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข่งแกร่งในชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	106
• รูปแบบการจัดการสุขภาพของผู้สูงอายุเชิงพุทธบูรณาการ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านต๋อม จังหวัดพะเยา	120
• ผลของโปรแกรมการจัดการด้านการยศาสตร์ต่อการแก้ไขอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อจากการทำงานของกลุ่มสตรีปักผ้าชาวไทยภูเขา อำเภอปง จังหวัดพะเยา	133
• การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	144
• แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาและการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	157
• การรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	168
• ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนของผู้ประกอบการร้านค้า โดยรอบสถานศึกษาในจังหวัดอุดรดิษฐ์	180



การรับรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ทักษิภา ชัชรรัตน์

จรรยา แก้วใจบุญ

วรรณิภา เวียงคำ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 289 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไป 2) การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา และ 3) พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือความตรงในด้านเนื้อหา ด้วยค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ได้ค่า 0.66 -1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Coefficient α) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.755 และ 0.826 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิง ร้อยละ 92.4 มีชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 34.6 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 34.3 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 31.1 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ พบว่า ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 82.7 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะที่ดีของนักศึกษา ประกอบด้วย การแยกกระดาษ พลาสติก ถูขนม ภายใน วพบ.พะเยาต้องนำไปทิ้งในถังขยะแห้ง ขยะจำพวกเศษอาหาร เศษพืชผัก เปลือกผลไม้ ภายใน วพบ.พะเยา ต้องนำไปทิ้งในถังขยะเปียก และ การแยกขยะเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก แต่เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่วนพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 81.3เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าพฤติกรรมจัดการขยะที่นักศึกษากระทำน้อย คือ การนำขยะที่ยังใช้ได้มาตัดแปลงใช้ใหม่ สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และพฤติกรรมจัดการขยะ พบว่าการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับปานกลางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$ ($r = .398$)

คำสำคัญ : การรับรู้การจัดการขยะ พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะ นักศึกษาพยาบาล



Perception and behavior on waste management of nursing students at Boromarajonani College of Nursing Phayao

Taksika Chachvarat
Junya Kaewjiboon
Wannipha Waengkam
Boromarajonani College of Nursing, Phayao

Abstract

This descriptive research aimed at studying perception and behavior of Waste management of nursing students at Boromarajonani College of Nursing Phayao, academic year 2016 and to study the relationship between perception and behavior of Waste management. 289 nursing student's year 1-3 academic year of 2016 was used in this study. The questionnaires consisted of 3 parts. 1) General information questionnaire about the nursing student's general information. 2) Perception on waste management questionnaire of nursing students. 3) Behavior on waste management questionnaire of nursing students. It had high content validity ranged from 0.66-1.00, and reliability was 0.755 and 0.826. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation. The result shows that general information from the 289 people involved who gave information were 34.6% female from the 1st year, 34.3% 3rd year and 31.1% 2nd year. Perception on waste management of the group who gave information have an opinion overview of this study in a moderate level 82.7%. When considering by aspect, it was found that the perception of good waste management of students included the separation of plastic paper, confectionery bags must be disposed of in a dry bin. Food waste, vegetable waste, fruit peel must be disposed of in wet trash. Garbage collection is tricky. But what should be done to help reduce environmental problems. Behavior on waste management overview of this study, the moderate level, 81.3%. When considering by aspect, it was found that recyclable waste were sold. Moreover, the perception on waste management related to behavior on waste management of Boromarajonani College of Nursing Phayao which exhibited a moderate level in the same direction at the .05 significance ($r=0.398$).

Keyword : Perception on waste management, behavior on waste management, nursing students



บทนำ

การพัฒนาหรือความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยที่มากขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนในเรื่องต่างๆ เปลี่ยนไป ประชาชนเกิดความต้องการความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อในหลายๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาขยะเพิ่มมากขึ้น ขยะเป็นปัญหาสำคัญในระดับโลกที่หลายประเทศต่างประสบปัญหานี้ เนื่องจากมีจำนวนขยะเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งขยะจากการอุตสาหกรรม การเกษตร คริวเรือน และสารเคมีอันตราย ซึ่งล้วนเป็นขยะที่ยากต่อการกำจัด หลายประเทศจึงมีการคิดวิธีที่จะแก้ไขปัญหามลพิษ เพื่อลดปริมาณขยะที่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประชาชนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหามลพิษจนทำให้สูญเสียบประมาณ เป็นจำนวนมาก แต่ผลลัพธ์ก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ประชาชนส่วนใหญ่ยังทิ้งขยะไม่เป็นที่ ไม่คัดแยกขยะ ก่อนทิ้งรวมทั้งขาดความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาใช้ใหม่ และไม่เห็นคุณค่าว่าขยะเหล่านั้นอาจนำมาสร้างประโยชน์ได้ (ยศภัทรยศสูงเนิน วรณภรณ์ตวันวงศ์ และ นงนุชจันทร์ดาอ่อน 2558)

กรมควบคุมมลพิษสำรวจปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7,782 แห่งพบว่าประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยรวม 26.77 ล้าน โดยขยะมูลฝอยร้อยละ 46 มาจากองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 38 มาจากเทศบาล และร้อยละ 16 มาจากกรุงเทพฯ ปัจจุบันประเทศไทยมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยรวม 2,490 แห่ง แต่เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกต้องเพียง 466 แห่ง เท่านั้นหรือคิดเป็นร้อยละ 19 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 81 นั้นเป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบไม่ถูกต้อง ดังนั้นในปี 2556 ประเทศไทยจึงมีขยะมูลฝอยสะสม 19.9 ล้านตัน ซึ่งมีขนาดใหญ่เท่ากับ “ตึกใบหยก 2” จำนวน 103 ตึกเรียงต่อกัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2556) ข้อมูลจากการสำรวจขยะมูลฝอย (First draft) 77 จังหวัด ปี 2557 (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2558) พบว่าจังหวัดพะเยามีปริมาณขยะสะสม 37,605.90

ตัน ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 175,056.82 ตัน/ปี จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการให้บริการ 41 แห่ง ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ให้บริการ 117,722.65 ตัน/ปี ปริมาณขยะที่เก็บขนไปกำจัด 78,783.21 ตัน/ปี ปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ 38,939.44 ตัน/ปี ปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้อง 70,917.46 ตัน/ปี ปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้อง 7,865.75 ตัน/ปี การนำไปกำจัด 7,865.75 ตัน/ปี (กรมควบคุมมลพิษ, 2558)

ปัจจุบันปัญหาขยะมูลฝอยทวีความรุนแรงขึ้น นับเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องจัดการและแก้ไข ขยะมูลฝอยเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดความสกปรกและความไม่เป็นระเบียบของบ้านเมืองการกำจัดขยะมูลฝอยส่วนใหญ่ใช้วิธีกองบนพื้นซึ่งเป็นวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการมีมูลฝอยเพียงส่วนน้อยที่ถูกนำไปกำจัดโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยและวิธีเผาในเตาเผา ปัจจุบันพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการดำเนินงานเก็บรวบรวมและกำจัดมูลฝอยของชุมชนต่างๆทั่วประเทศประมาณ 200-400 บาท/ตัน ของมูลฝอยที่เก็บขนมาได้ (บุษลักษณ์ ทัพพวา และมาลีณี นาไชย, 2555). นอกจากนี้ยังขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญในด้านต่างๆ รวมทั้งยังไม่มีแผนในการจัดการอย่างรัดกุม การจัดการรูปแบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชนให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนนั้นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมของประชาชนเป็นหลักเริ่มจากการทิ้งขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือควรมีการคัดแยกขยะก่อนที่จะทิ้งขยะชนิดใดที่สามารถนำกลับไปใช้ได้ อีกหรือสามารถแปรรูปเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและเป็นการรักษาและเป็นการสร้างสุขลักษณะนิสัย ในการทิ้งขยะอย่างถูกวิธี (ธนภฤต บวกขุนทด, 2553) สถาบันการศึกษาที่เป็นชุมชนย่อยที่มีศักยภาพในการพัฒนาการจัดการขยะในรูปแบบครบวงจร เนื่องจากถือได้ว่ากลุ่มคนในสถาบันการศึกษาเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อมในระดับที่มากกว่าประชาชนโดยรวมทั้งหมด ดังนั้นโอกาสในการให้ความร่วมมือในการจัดการขยะ จึงมีมากกว่าในระดับชุมชนขนาดใหญ่การจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยหลาย



แห่งในประเทศต่างๆ ได้เริ่มต้นเมื่อ 20 ปี ที่ผ่านมาโดยเน้นที่การรีไซเคิลและลดปริมาณขยะเพื่อเป็นแนวทางที่นำไปสู่สิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศอเมริกา Brown University, Colorado State University และ University of Florida สามารถรีไซเคิลได้ร้อยละ 31, 53 และ 30 ตามลำดับ และ Brown University กับ Rutgers University ดำเนินการจัดการ ขยะเศษอาหารโดยนำไปให้เกษตรกรนำไปเลี้ยงสุกรและแพะ (Barreto, Benitez & de Vega, 2008)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา เป็นสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยทางวิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาได้พักอาศัยอยู่หอพักภายในวิทยาลัยพยาบาล และการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษามีการซื้อของใช้ต่าง ๆ เพื่ออุปโภค บริโภคซึ่งสิ่งที่เหลือจากการอุปโภค บริโภค ที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ จึงกลายเป็นขยะและขยะที่พบส่วนใหญ่ได้แก่ ถุงพลาสติก ซองขนม โฟม ขวดพลาสติก กระป๋องน้ำ กล่องกระดาษ กระดาษ กระดาษชำระที่ใช้แล้ว แก้วกระดาษ แก้วพลาสติก และหลอดไฟ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหามารจัดการขยะของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ซึ่งในการจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นหลัก โดยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายและปัญหาที่เกิดจากขยะมูลฝอย การสร้างจิตสำนึก และทัศนคติที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา โดยผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการกำหนดแนวทางการแก้ไขและกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมี ประชากรที่เป็น นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 289 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามนักศึกษา เรื่องการรับรู้ พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ

เพื่อวัดการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาขยะและการจัดการขยะ มีคำถามจำนวน 16 ข้อโดยแบ่งออกเป็น คำถามเชิงบวก 8 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 8 ข้อ การประเมินค่าการให้คะแนน ดังนี้

คำถามเชิงบวก	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 0 คะแนน
คำถามเชิงลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 0 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 2 คะแนน



ไม่เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 4 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะ

เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัย โดยมีคำถามให้เลือกทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น คำถามเชิงบวก 9 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 6 ข้อ การประเมินค่าการให้คะแนน ดังนี้ คำถามเชิงบวก

ปฏิบัติทุกครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 0 คะแนน
คำถามเชิงลบ	
ปฏิบัติทุกครั้ง	ให้ 0 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 4 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามไปขอความอนุเคราะห์ใช้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความตรงในด้านเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษาและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ได้ค่า 0.66 -1

ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา วิธีของครอนบาค (Cronbach's Coefficient α) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.755 และ 0.826

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ปีการศึกษา 2559

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มประชากร จำนวน 289 คน

3. ระหว่างเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ความเรียบร้อยของแบบสอบถามทั้งหมดอีกครั้ง และเก็บรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 ข้อมูลทั่วไป ระดับการรับรู้การจัดการขยะและพฤติกรรมในการจัดการขยะใช้ความถี่และค่าร้อยละ

2. การรับรู้การจัดการขยะ และพฤติกรรมในการจัดการขยะรายข้อใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา เลขที่ 09/60 ลว. 22 กุมภาพันธ์ 2560

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูล เป็นเพศหญิง ร้อยละ 92.4 กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 34.6 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 34.3 และ ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 31.1 ส่วนผลการศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพะเยา ปีการศึกษา 2559 ส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมามีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 11.1 และการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับมากเพียง ร้อยละ 6.2 ดังแสดงในตารางที่ 1



ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา (N 289 คน)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ	คะแนนการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	49 - 64 คะแนน	17	6.2
ปานกลาง	33 - 48 คะแนน	239	82.7
น้อย	1 - 32 คะแนน	33	11.1
รวม		289	100.0

ผลการศึกษา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายข้อของ การรับรู้การจัดการขยะ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะที่ดีของนักศึกษา ประกอบด้วย การแยกกระดาษ พลาสติก ถู ขนมห ภายใน วพบ.พะเยา ต้องนำไปทิ้งในถังขยะแห้ง ค่าเฉลี่ย 3.43 (SD = 0.62)ขยะจำพวกเศษอาหาร เศษพืชผัก เปลือกผลไม้ ภายใน วพบ.พะเยา ต้องนำไปทิ้งในถังขยะเปียก ค่าเฉลี่ย 3.34 (SD = 0.85) และ การแยกขยะเป็นเรื่องที่ยุงยาก แต่เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.22 (SD = 0.67) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา (N 289 คน)

ข้อที่	คำถาม	\bar{x}	SD	ระดับ
1.	ขยะจำพวกเศษอาหาร เศษพืชผัก เปลือกผลไม้ ภายใน วพบ. พะเยา ต้องนำไปทิ้งในถังขยะเปียก	3.34	.85	มาก
2.	กระดาษ พลาสติก ถู ขนมห ภายใน วพบ.พะเยาต้องนำไปทิ้งในถังขยะแห้ง	3.43	.62	มาก
3.	การแยกขยะเป็นเรื่องที่ยุงยาก แต่เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.22	.67	มาก
4.	การคัดแยกขยะแต่ละประเภทของ วพบ.พะเยา ต้องใช้เวลาในการคัดแยกขยะเป็นเวลานาน	2.75	.96	ปานกลาง
5.	การจัดการขยะที่ปนเปื้อนเศษอาหาร ต้องนำไปล้างก่อนนำไปแยกทิ้งลงถังขยะเปียก	2.33	1.15	ปานกลาง
6.	ถุงพลาสติกและกล่องโฟมสามารถย่อยสลายตามธรรมชาติได้ในเวลารวดเร็ว	.44	.75	น้อย
7.	วพบ.พะเยาได้รับผลประโยชน์ในการจัดการขยะ เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีต่อการจัดการขยะ และมีรายได้จากการจัดการขยะ	2.82	.80	ปานกลาง
8.	การลดปริมาณขยะมูลฝอยจะต้องใช้ภาชนะที่ใช้แทนถุงพลาสติก เช่น ตะกร้า ปิ่นโต ถูผ้า	3.05	.78	มาก
9.	ขยะรีไซเคิลเป็นขยะที่ไม่มีมูลค่าและไม่สามารถนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ได้	1.06	1.15	น้อย



ข้อที่	คำถาม	\bar{x}	SD	ระดับ
10.	การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปทำลายเป็นการช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้	3.19	.65	มาก
11.	การคัดแยกขยะเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ(คณะกรรมการ 5 ส)	.98	.91	น้อย
12.	สาเหตุของปัญหาขยะมาจากการที่คนขาดจิตสำนึก ความตระหนัก วินัยในการรักษาความสะอาดและรักษาสิ่งแวดล้อม	3.07	.81	มาก
13.	การแยกขยะก่อนทิ้ง จะช่วยให้ลดขั้นตอนการกำจัดขยะ	3.11	.68	มาก
14.	การแยกขยะของ วพบ.พะเยา แตกต่างจากการแยกขยะที่พบเห็นส่วนใหญ่ เช่น การล้างถุงพลาสติกก่อนนำไปทิ้ง	3.20	.83	มาก
15.	การจัดการขยะอันตรายมีวิธีการกำจัดเหมือนขยะทั่วไป	1.12	1.07	น้อย
16.	การล้างขยะที่ปนเปื้อนเศษอาหารเป็นการช่วยให้การกำจัดขยะง่ายขึ้น	2.42	1.07	ปานกลาง

ผลการศึกษา พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา พบว่าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาคือพฤติกรรมการจัดการขยะอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.8 และพฤติกรรมการจัดการขยะอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.8 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา (N 289 คน)

พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะ	คะแนนพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	46-60 คะแนน	39	13.8
ปานกลาง	31-45 คะแนน	234	81.3
น้อย	1-30 คะแนน	16	4.8
รวม		289	100.0

ผลการศึกษา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการจัดการขยะในรายข้อพบว่าพฤติกรรมการจัดการขยะที่นักศึกษากระทำน้อย ประกอบด้วย การนำขยะที่ยังใช้ได้มาตัดแปลงใช้ใหม่ เช่น นำกระป๋องนมมาใช้เป็นที่ใส่ปากกา ดินสอ ค่าเฉลี่ย 1.60 (SD = 1.11) และการพลิกดูตราสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติกเพื่อดูว่าสามารถนำรีไซเคิลได้หรือไม่ ค่าเฉลี่ย 1.73 (SD = 1.11) ดังแสดงในตารางที่ 4



ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของพฤติกรรมการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา (N 289 คน)

ข้อที่	พฤติกรรมการจัดการขยะ	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	ท่านแยกขยะก่อนทิ้งลงในถังขยะ	3.21	.70	มาก
2.	ท่านล้างถุงพลาสติกและกล่องโฟมก่อนทิ้งลงถังขยะ	2.80	.92	ปานกลาง
3.	ท่านล้างถุงพลาสติกจนสะอาดก่อนทิ้งโดยไม่ได้คำนึงถึงปริมาณน้ำที่ใช้	2.14	1.06	ปานกลาง
4.	ท่านเศษอาหารลงในถังเศษอาหาร	3.44	.74	มาก
5.	เมื่อท่านทิ้งขยะไม่ลงถัง ท่านจะเก็บขยะขึ้นมาใหม่แล้วทิ้งให้ลงถัง	3.47	.71	มาก
6.	ท่านแยกขยะทุกประเภทยกเว้นขยะที่ปนเปื้อนเศษอาหาร เพราะไม่อยากล้างขยะ	1.69	1.17	น้อย
7.	ท่านนำถุงพลาสติก ถุงหูหิ้ว ที่ยังมีสภาพดีกลับมาใช้ซ้ำ	3.02	.96	มาก
8.	ท่านทิ้งแก้วน้ำที่ยังมีน้ำอยู่ลงในถังขยะ	1.02	1.01	น้อย
9.	หากไม่มีถังขยะในบริเวณที่ท่านอยู่ ท่านจะแยกขยะใส่ถุงก่อนนำไปทิ้งลงในถังขยะ	2.76	.90	ปานกลาง
10.	ท่านพลิกดูตราสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติกเพื่อดูว่าสามารถนำมารีไซเคิลได้หรือไม่	1.73	1.11	น้อย
11.	ท่านใช้เวลาในการแยกขยะเนื่องจากมีถังขยะและขยะหลายประเภท	2.48	.89	ปานกลาง
12.	ท่านมักจะสะสมขยะจนทำให้ไม่อยากแยกขยะ	1.63	1.10	น้อย
13.	ท่านนำขยะที่ยังใช้ได้มาดัดแปลงใช้ใหม่ เช่น นำกระป๋องขนมมาใช้เป็นที่ใส่ปากกา ดินสอ	1.60	1.11	น้อย
14.	ขั้นตอนการแยกขยะภายในวิทยาลัยมีหลายขั้นตอน ท่านจึงนำขยะไปทิ้งข้างนอก	1.59	1.11	น้อย
15.	ท่านมักนำหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วไปทิ้งในขยะอันตรายทุกครั้ง	1.81	1.53	น้อย

ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา พบมี การรับรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะความสัมพันธ์ไปในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$ ($r = .398$) ดังแสดงในตารางที่ 5



ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี พะเยา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์		การรับรู้ เกี่ยวกับการจัดการ ขยะ	พฤติกรรมเกี่ยวกับการ จัดการขยะ
การรับรู้ เกี่ยวกับการ จัดการขยะ	Pearson Correlation	1	.398**
	Sig. (2-tailed)	-	.000
	N	289	.289
พฤติกรรมเกี่ยวกับการ จัดการขยะ	Pearson Correlation	.398**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	-
	N	289	289

** ทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$

อภิปรายผล

ผลศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา ปีการศึกษา 2559 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ปีการศึกษา 2559 ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับการศึกษา เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553) ที่ได้ศึกษาความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจันทจัน อำเภอมะนังจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่าความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ รัชณีกร วิเศษดอนหวาย (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลโนนท่อน อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า การรับรู้ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ในระดับปานกลาง ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะฐานศูนย์: กรณีศึกษาโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ (รุ่งกิจ บุรณ์เจริญ, 2554) พบว่า นักเรียน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะทั่วไปของนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าประชาชน นักเรียนและนักศึกษา มีการรับรู้ว่าการกำจัดขยะที่ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในหอพักที่มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดประจำตึก

เรียนและหอพัก ทำให้เข้าใจว่าการจัดการขยะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เหล่านั้น จึงไม่ให้ความสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะ ดังนั้นการสร้างจิตสำนึกและการปรับเปลี่ยนการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของทุกคนในการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องหามาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้การจัดการขยะ ในรายข้อ พบว่าการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะที่ดีของนักศึกษาประกอบด้วย การแยกกระดาษ พลาสติก ถู ขนมอบภายใน วพบ.พะเยาต้องนำไปทิ้งในถังขยะแห้ง ขยะจำพวกเศษอาหาร เศษพืชผัก เปลือกผลไม้ ภายในวพบ.พะเยา ต้องนำไปทิ้งในถังขยะเปียก และการแยกขยะเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก แต่เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับการศึกษา การจัดการขยะของผู้ค้าในตลาดสด ศึกษากรณีตลาดสดบางกะปิและตลาดสดนครไทย เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร (วรรณธณี กองจันทร์ดี, 2555) ที่พบว่า ทัศนคติที่ผู้ค้าในตลาดสดบางกะปิมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดการขยะที่ถูกต้อง ควรกำจัดขยะให้ถูกประเภท ซึ่งเป็นการจัดการขยะที่ง่ายที่สุด แต่ก็พบว่าการจัดให้มีถังขยะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การแยกประเภทยังไม่เพียงพอต่อจำนวนขยะในหอพักนักศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรจัดการอย่างเร่งด่วน



ส่วนการศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา พบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 81.3) รองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 13.8) สอดคล้องกับ การวิจัยของ ยศภัทรรยสูงเนิน, วรรณภารัตนวงค์ และ นงนุชจันทร์ ดาอ่อน (2558) ที่พบว่าพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลตำบลโคกกรวด อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.51 รองลงมาคือ ระดับสูง ร้อยละ 48.47 และระดับต่ำ ร้อยละ 1.02 และยังสอดคล้องกับการวิจัย ญัฐวดี สุขช่วย (2558) ที่พบว่า พฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านด่าน มีพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า พฤติกรรมลดการเกิดขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และจากการวิจัยในสถาบันการศึกษา พบว่า บุษลักษณ์ ทัพขวา, มาลินีนาไชย (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามีระดับการปฏิบัติที่ระดับปานกลาง ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังมีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมจัดการขยะ ทั้งๆที่เป็นผู้นำเข้าขยะในวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการรณรงค์ให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของพฤติกรรมจัดการขยะ ซึ่งเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นบทบาทหน้าที่ ที่สำคัญของนักศึกษาพยาบาล ที่จะเป็นผู้ดำเนินการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ

ผลการศึกษา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมจัดการขยะในรายชื่อพบว่า พฤติกรรมจัดการขยะที่ที่นักศึกษากระทำน้อยประกอบด้วย การนำขยะที่ยังใช้ได้มาตัดแปลงใช้ใหม่ เช่น นำกระป๋องนมมาใช้เป็นที่ใส่ปากกา ดินสอ และการพลิกดูตราสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก

พลาสติกเพื่อดูว่าสามารถนำมารีไซเคิลได้หรือไม่ สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมจัดการขยะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนานาชาติเทร็ลล(ปีנדดา รุจะศิริ, 2555) ที่พบว่า การนำขวดน้ำพลาสติกที่ผ่านการใช้แล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก และถุงขนมขบเคี้ยว เปลือกลูกอม กล่องโฟม เพื่อนำมา รีไซเคิลใหม่ อยู่ในระดับต่ำ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์น้อย ดังนั้นจึงควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์การนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ จะเป็นการลดปริมาณของขยะได้ดีอีกทางหนึ่ง

สำหรับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และพฤติกรรมจัดการขยะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือน : เทศบาลตำบลคลองจิก อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (จรรยา ปานพรม, 2554) ที่พบว่า ความเข้าใจความหมายของคำว่า “คัดแยกขยะ” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และการศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมจัดการขยะของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเสม็ดอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกแบบค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรมจัดการขยะที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือเมื่อประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้นจะมีพฤติกรรมจัดการขยะในระดับที่ดีขึ้น (นิตยา เพียรทรัพย์, 2552) เช่นเดียวกับผลการศึกษาในครั้งนี้ หากนักศึกษามีการรับรู้ว่าการจัดการขยะเป็นหน้าที่ของนักศึกษาทุกคน ที่มีส่วนทำให้เกิดขยะภายในหอพักเป็นจำนวนมาก ก็จะมีพฤติกรรมจัดการขยะมากขึ้นหรือมีส่วนร่วมใน



การจัดการขยะมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการที่จะส่งเสริมความตระหนักของการเป็นผู้อยู่อาศัย ที่จะต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดการขยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องเรียนและห้องพักของแต่ละชั้นปี

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษา พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นการสร้างจิตสำนึกและการปรับเปลี่ยนการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของทุกคนในการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องหามาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้

2. ผลการศึกษาพบว่า การจัดการขยะที่ง่ายที่สุด คือการกำจัดขยะให้ถูกประเภท ดังนั้นการจัดให้มีถังขยะเพื่อแยกประเภทขยะ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรจัดการอย่างเร่งด่วน และมีพฤติกรรมอยู่ในลักษณะพึงประสงค์ปานกลาง ซึ่งจากการวิจัย พบว่าการรับรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยมีผลสนับสนุนต่อ

พฤติกรรม ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรับรู้เพิ่มเติม

3. ผลการศึกษา พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์น้อย ดังนั้นจึงควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์การนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ จะเป็นการลดปริมาณของขยะได้ดีอีกทางหนึ่ง

4. ส่งเสริมด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย จัดโครงการหรือกิจกรรมรณรงค์ ส่งเสริมด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอยในแต่ละวัน โดยเน้นการเลือกสินค้าการใช้ถุงผ้า หรือการใช้ตะกร้า แทนการใช้ถุงพลาสติก และเลือกใช้ เลือกสินค้าชนิดเดิม

5. กิจกรรมควรดำเนินการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี โดยเฉพาะในการเริ่มคิด เริ่มปฏิบัติ โดยเป็นความต้องการของบุคลากรเป็นหลัก เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ.(2556). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี 2556.กรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ.(2558). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี 2558.กรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จรรยา ปานพรม (2554).การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือน : เทศบาลตำบลคลองจิก อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.วิชาการค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม)คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ณัฐวดี สุขช่วย (2558). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านด่าน อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว.ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนภฤต บวกขุนทด. (2553). การศึกษารูปแบบการจัดการการจัดเก็บขยะชุมชนกรณีศึกษา:องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนาอำเภอด่านขุนทดจังหวัดนครราชสีมา.โครงการนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมโยธา, สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.



เอกสารอ้างอิง

- นิตยา เพียรทรัพย์. (2552). *ความรู้และพฤติกรรมการจัดการขยะของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเสม็ด อำเภอมืองจังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปนัดดา รุจะศิริ. (2555). *พฤติกรรมการจัดการขยะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนานาชาติเทร็ลล. การค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- บุษลักษณ์ ทัทขวา และมาลินี นาไชย. (2555). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. มหาสารคาม:สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ยศภัทร ยศสูงเนิน วรณภรณ์ดวงค์ และ นงนุชจันทร์ดาอ่อน (2558) *การศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลตำบลโคกกรวด*. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 18-19 มิถุนายน 2558 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา.
- รัชณีกร วิเศษดอนหวาย (2555) *ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลโนนท่อน อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุ่งกิจ บุรณ์เจริญ. (2554). *การจัดการขยะฐานศูนย์ : กรณีศึกษา โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณธณี กองจันทร์ดี. (2555). *การจัดการขยะของผู้ค้าในตลาดสด ศึกษากรณีตลาดสดบางกะปิและตลาดสดนครไทย เขตบางกะปิกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เอกนรินทร์ กลิ่นหอม. (2553). *การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลจันทวี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสาธาณสุขศาสตร์สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- Barreto, E. R., Benitez, S. O. & de Vega, C. A. (2008). Solid Waste Characterization and Recycling Potential for a University Campus. *Waste Management*, 28(S1), S21 - S26.



คำแนะนำ



การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2561

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ จึงขอให้ยกเลิกคำแนะนำปี 2558 และใช้คำแนะนำนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2561 ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในบทความที่ส่งขอรับการตีพิมพ์อย่างน้อย 2 คนที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัยบทความวิชาการหรือ บทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาลการสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากโดยผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ

2.1. กรณีส่งตามปกติอัตราค่าธรรมเนียม 3,000 บาท/ 1 บทความ

2.2. กรณีส่งแบบเร่งด่วน (Fast track) อัตราค่าธรรมเนียม 5,000 บาท/ 1 บทความ



โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยโอนเงินมาที่ บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี(งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้ง ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

3.2. บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)

3.3. ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.4. คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5. บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษ

3.6. วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7. ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8. ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลได้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9. อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุน

ด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10. ข้อเสนอแนะในการเขียน ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. ในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในบทความขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article)มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้ง ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้พิมพ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ(Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่น่าสนใจ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าสนใจจะต้องกระชับ ตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และ แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่าง ๆ มาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้



4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำความเข้าใจสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของAPAปี ค.ศ. 2011 รายละเอียดศึกษาจากหนังสือ Publication Manual of the American Psychological Association. มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมาย และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เพชฌัญญู กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรม ท้องถิ่นการบูรณาการ ความรู้พื้นฐานกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน:กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทร์สมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม: สารคาม-การพิมพ์-สารคามเปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>



Wollman, N. (1999, November 12).

Influencing attitudes and behaviors for social change.

Retrieved July 6, 2005, from

<http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่าง ๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่าง ๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ Angsana New ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

8. ผลงานทางวิชาการทุกเรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้นิพนธ์จะได้รับวารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา 1 ฉบับ ในกรณีที่ผู้นิพนธ์ต้องการประสงค์จะซื้อเพิ่มเป็นรายฉบับ ราคาฉบับละ 150 บาท

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เวบไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpy> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบ

ออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้นิพนธ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีหนังสือแจ้งจากกองบรรณาธิการวารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอนั้น

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับหนังสือแจ้งจากกองบรรณาธิการข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายนฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

สมาชิกหรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล
การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114
โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 06-1289-5926
E-mail : journal@bcnpy.ac.th

